

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.143/25
24.11.2025. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ ОВОГ СУДА

Налаже Вам се да Миленковић Милици из Брзог Брода улица Коче Поповића број 4 истакнете пресуду Основног суда у Великој Плани К.143/25 од 25.09.2025. преко интернет странице.

Прилог: пресуда

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.143/25
25.09.2025. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ као кривични и то председник већа-судија Угљеша Мачак са записничарем Јасном Максимовић у кривичном предмету против окривљеног Радић Ивана из Кусатка општина Смедеревска Паланка због два кривична дела насиље у породици из члана 194 став 2 у вези са ставом 1 КЗ и кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 1 КЗ чији је бранилац по службеној дужности адвокат Драган Величковић из Велике Плана по оптужном предлогу ОЈТ Велика Плана Ктo.113/25 од 11.04.2025. на главном претресу донео и јавно објавио дана 25.09.2025. године следећу

ПРЕСУДУ

ОКРИВЉЕНИ РАДИЋ ИВАН из Кусатка општина Смедеревска Паланка, рођен 31.07.1990. године у Смедеревској Паланци, од оца Зорана и мајке Анђелке девојачко Бубен, држављанин Србије, неожењен, једно дете, писмен, завршио средњу ССС, по занимању бравар, без имовине, издржава се од повремених рада, осуђиван пресудама Основног суда у Великој Плани К.479/20 од 31.08.2023. због кривичног дела из члана 194 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од шест месеци, Основног суда у Великој Плани К.330/21 од 18.01.2022. због кривичног дела из члана 194 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од осам месеци, Основног суда у Младеновцу К.138/24 од 07.11.2024. због кривичног дела из члана 138 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од једне године, Основног суда у Великој Плани К.114/22 од 29.09.2022. због кривичног дела из члана 194 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, налази се у притвору по решењу Основног суда у Великој Плани Кп.12/25 од 15.03.2025., од 13.03.2025. од 19,20 часова када је лишен слободе, који је продужен решењем Основног суда у Великој Плани Кв.86/25 од 11.04.2025., Основног суда у Великој Плани Кв.111/25 од 09.05.2025., Основног суда у Великој Плани Кв.144/25 од 06.06.2025., Основног суда у Великој Плани Кв.165/25 од 04.07.2025., Основног суда у Великој Плани Кв.194/25 од 01.08.2025., Основног суда у Великој Плани Кв.221/25 од 29.08.2025., ЈМБГ 3107990761019

КРИВ ЈЕ

што је дана 18.02.2025. у времену око 22,00 часова у Кустатку општина Смедеревска Паланка у стању смањене урачунљивости до битног али не и битно због

болести токсикоманске зависности, свестан да је његово дело забрањено, применом физичког насиља и претњама напада на живот и тело, користећи средство подобно да тело тешко повреди или здравље тешко наруши угрожавао спокојство, телесни интегритет и душевно стање чланова своје породице оца Радић Зорана и маћехе Јовановић Анке са којима живи у заједничком породичном домаћинству и угрозио сигурност оштећене Миленковић Милице да ће напасти на живот и тело, на тај начин што је ушао у просторије дневне собе где се налазио оштећени Радић Зоран са ванбрачним супругом сведоком Јовановић Анком, сведоком Миленковић Милицом а затим до просторије кухиње одакле је узео један кухињски нож са дрвеним рукохватом укупне дужине 28 цм а дужине сечива 15цм и пришао до оштећеног Радић Зорана који је седео, обратио му се без изазваног повода и разлога речима како је испланирао како ће да га убије, како ће главу да му исече, како ће да га закоље, све време ударајући рукохватом ножа оштећеног по глави, рукама и ногама затим је оштећеног сечивом ножа ударао у пределу врата, стављао му сечиво ножа на врат и говорио му да ће да му одсече главу да би након тога узео једно ћебе са кревета, бацио испод оштећеног и свим присутнима наредио да њему предају мобилне телефоне и угасе, затим је наредио да Јовановић Анка закључа спољна врата и њему преда кључ, упућујући свима претње да ће да их побије, усмеравајући сечиво ножа и ка оштећеној Миленковић Милици и Јовановић Анки а након тога је кренуо и више пута убадао оштећеног Радић Зорана врхом ножа тражећи кључ од мотора, да би након тога окривљени заједно са оштећеним Радић Зораном кренуо ка излазним вратима у једном тренутку окривљени се саплео при изласку што је оштећени искористио, отишао до места где се налази секира коју је узео, упутио речи окривљеном "Сад ћу да ти јебем мајку!" да би га заплашио и заштитио своју супругу и куму а након тога окривљени је напустио лице места и отишао у непознатом правцу при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење

-чиме је учинио два кривична дела насиље у породици из члана 194 став 2 у вези са ставом 1 КЗ и кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 1 КЗ.

Па му суд на основу чл. 4,42,45 КЗ за кривично дело из члана 194 став 2 у вези са ставом 1 КЗ учињеног на штету Радић Зорана утврђује казну затвора у трајању од 2 -године и 3-три месеца.

Па му суд на основу чл. 4,42,45 КЗ за кривично дело из члана 194 став 2 у вези са ставом 1 КЗ учињеног на штету Јовановић Анке утврђује казну затвора у трајању од 1 -једне године и 1-један месец.

Па му суд на основу чл. 4,42,45 КЗ за кривично дело из члана 138 став 1 КЗ учињеног на штету Миленковић Милице утврђује казну затвора у трајању од 7- седам месеци.

На основу члана 4,42,45,55,55а,60 и 194 став 2 у вези са ставом 1 КЗ и 138 став 1 КЗ окривљени се ОСУЂУЈЕ на јединствену

КАЗНУ ЗАТВОРА

у трајању од 3-три године и 9-девет месеци у коју се има урачунати време проведено у притвору по решењу Основног суда у Великој Плани Кп.12/25 од 15.03.2025., од 13.03.2025. од 19,20, часова када је лишен слободе, који је продужен решењем Основног суда у Великој Плани Кв.86/25 од 11.04.2025., Основног суда у

Великој Плани Кв.111/25 од 09.05.2025., Основног суда у Великој Плани Кв.144/25 од 06.06.2025., Основног суда у Великој Плани Кв.165/25 од 04.07.2025., Основног суда у Великој Плани Кв.194/25 од 01.08.2025., Основног суда у Великој Плани Кв.221/25 од 29.08.2025., до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција по правноснажности пресуде.

На основу члана 84 КЗ окривљеном се изриче мера безбедности обавезног лечења алкохоличара која ће се извршавати у одговарајућем Заводу за извршење казне затвора и трајати док постоји потреба за лечењем, али не дужи од изречене казне затвора. Време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора.

На основу члана 89а КЗ окривљеном се изриче мера безбедности забране приближавања и комуникације са оштећенима Радић Зораном, Јовановић Анком и Миленковић Милицом приближавања оштећенима на удаљености мањом од 20 метара и забрана приступа месту становања и рада оштећених као и даље узнемиравање оштећених и комуникација са њима у периоду од две године од правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Мера се може укинути пре истека времена за који је одређена ако престану разлози због којих је одређена.

На основу чл. 87 КЗ окривљеном се изриче мера безбедности одузимања предмета и то једног ножа.

Оштећени се за остваривање имовинскоправног захтева упућују на парнични поступак.

Окривљени се обавезује да надокнади трошкове кривичног поступка пред судом и ОЈТ о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем по правноснажности пресуде.

Образложење

Пред овим судом покренут је кривични поступак оптужним предлогом ОЈТ Велика Плана Кт.113/25 од 11.04.2025. против окривљеног Радић Ивана из Кусатка општина Смедеревска Паланка због два кривична дела насиље у породици из члана 194 став 2 у вези са ставом 1 КЗ и кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 1 КЗ. ОЈТ у завршној речи наводи да је у току поступка доказано да је окривљени учинио кривична дела како му је то оптужбом стављено на терет и то се доказује исказом оштећених који су описали детаљно начин на који се окривљени понашао према њима критичног дана као и исказом тада саслушаих сведока и изведеним писменим доказима. Да је окривљени поступао у стању смањене урачуналivosti али не битно доказује се према ОЈТ налазом вештака Специјалне затворске болнице. Имајући у виду све ове доказе, сматра да суду остаје само да окривљеног огласи кривим. Предложило је да се за два кривична дела насиље у породици из чл. 194 ст. 2 у вези ст.1 КЗ осуди на казну затвора у трајању од по две године и три месеца, за кривично дело угрожавање сигурности на казну затвора у трајању од седам месеци након чега да се осуди на јединствену казну затвора у трајању од пет година. Такође је предложило да му се изрекне мера безбедности прописана чланом 89а КЗ забране приближавања и комуникације са оштећеним, да суд забрани окривљеном даљу комуникацију са оштећенима јер се оправдано може сматрати да би даље вршење таквих радњи било опасно по оштећене а у трајању од три године, да му се

изрекне мера безбедности обавезно лечење алкохоличара имајући у виду налаз и мишљење Комисије вештака као и мера одузимања предмета сходно члану 87 КЗ. Трошкове поступка је тражило и то 49.853,76 динара на име трошкова вештачења и 146.122,50 динара на име награде браниоцу по службеној дужности по решењима која ће накнадно доставити суду.

Бранилац у одбрани наводи да оценом свих доказа нису потврђени наводи из оптужног предлога који би говорили у прилог да је окривљени извршио кривична дела у време, на месту и на начин како му се то ставља на терет. Наводи да се оспорава правна квалификација кривичног дела као и сам чињенични опис из оптужног предлога. Истиче да Закон о спречавању насиља у породици наводи лица која се могу сматрати члановима породице и да општењена Јовановић Анка не може никако бити једно од тих лица које би у кривичноправном смислу уживало ову заштиту. Према браниоцу на главном претресу није доказано нити на несумњив начин утврђено како се то окривљени понашао према њој критичне вечери као ни да је то понашање имало карактер насиља у смислу чл. 194 КЗ. Када је реч о општењеној Миленковић Милици окривљени се терети да је према њој извршио кривично дело угрожавање сигурности из чл. 138 КЗ. Понашање окривљеног према истој критичне вечери онако како је и она сама то описала не садржи обележја предметног кривичног дела нити било ког другог кривичног дела. Сматра да би за испуњеност услова за постојање овог кривичног дела морао општењеној да упути претњу и то озбиљну да код општењене постоји субјективни осећај жртве као и намера-умишљај на страни учиниоца. Истиче да је у конкретном случају све наведено изостало. Током поступка према браниоцу једино је засигурно утврђена велика нетрпељивост и озбиљност нарушених односа између оца и сина која ескалира честим међусобним сукобима. Општењени Ракић Зоран детаљно саслушан пред првостепеним судом у више наврата је навео да би свог сина убио и називао га је кучетом. Исти је навео у једном моменту да не жели да његов син буде у затвору већ да се исти лећи а са друге стране констатовао је да ће по Ивановом изласку исход бити фаталан и да сматра да ће неко неког од њих двојице убити. Овакав исказ и добацавање од стране општењеног за време трајања главног претреса према браниоцу буди сумњу у веродостојност чињеничног описа самог догађаја а нарочито имајући у виду контрадикторност у изјавама свих присутних лица на које се суду посебно указује. Даље наводи да нож који је нађен и фотографисан у кући након брижљиве оцне свих изведених доказа не може на несумњив начин представљати предмет извршења кривичног дела а трагови са истог нису узимани. Остаје упитна и конзумација алкохола окривљеног спорне вечери нарочито ако се детаљно анализирају изјаве свих присутних сведока. Секира која је по наводима сведока представљала "спас" за бег критичне вечери од стране полицијски службеника није изузета нити чак фотографисана а сведок на данашњем претресу је потврдио да исту није ни затекао на лицу места. У наставку би се налазио низ нелогичности и контрадикторности али наводи да је одбрана указала само на неке од њих. На основу свега наведеног, предложио је да суд окривљеног ослободи од оптужбе имајући у виду да оптужба није доказала извршење кривичних дела која му се стављају на терет.

Окривљени Радић Иван наводи да је постојала свађа између њега и оца. Када је изашао из затвора наводи да осам дана није био код куће. Када је дошао приметио је да му на спрату недостају лаптоп на коме је имао слике детета, мобилни и неке личне ствари. Даље наводи да је сишао покуцао и питао општењеног где су му ствари а он га је отерао у пичку материну и рекао "шта мене то интересује" и додао да су те ствари узеле неке жење што је доводио. наводи да се на ово насмејао и отишао за Панчево а што могу да потврде

сведоци које је предложио. Истиче да није тачно да је те вечери узимао нож у руке и претио да ће да га убије. Сматра да би општењени уколико га је боо имао неко лекарско уверење. Другу жену која је била присутна наводи да је упознао тај дан и да је заборавио и како се зове. Истиче да је месец дана био на слободи и нормално радио и кретао се и да је хтео да убије Зорана могао је то да уради. Додао је да човек који то хоће не прича, већ то само уради. Сведоци могу да потврде да се слободно кретао и радио, наводи да му жена која живи да Зораном није ништа, никаква породица а стављено му је на терет насиље у породици. Напомиње да има сто маћеха а не једну јер зоран стално доводи кући неке уличарке. Даље наводи да је још из затвора средио стан у Панчеву где је хтео да живи али га је Зоран звао јер је деда био болестан. Сматра да цео комплику може да потврди да није насилан. Откако је био на лечењу и у другим установама не пије, нити узима неке лекове а дувао је у полицији када је ухапшен и није имао алкохола. Зорана није приморавао да нешто пише и наводи да је он то сам написао и да не зна да је био пријављен што јер сазнао тек од полиције. Не зна којим таксијем је отишао за Младеновац, на спрату има кухињу и да је све остало јер није стигао ништа да уради пошто је био у затвору. Не зна одакле је нож који је сликан.

У изјави пред ОЈТ Велика Плана Кт.110/25 од 15.03.2025. наводи да се све време налази у породичној кући и ту затекао Јовановић Анку за коју му је отац претходно рекао да му је ванбрачна супруга а била је још једна женска особа која је Анкина кума. Даље наводи да се целог дана налазио на спрату куће сређивао просторије јер је претходно био на издрђжавању казне затвора од октобра 2024. до 10.02.2025.. Током сређивања уочио је да нема мобилног телефона, картице од телевизора и још пар ствари па је сишао и доле у приземље и обратио се оцу речима "Зоране, где ми је нов мобилни телефон?" он му је одговорио "Батаил ме, немој да ми се обраћаштим тоном". Наводи да се након тога вратио на спрат и то се све дешавало око 13,00 часова. Отац је био у дневној соби а Јовановић Анка је била у кухињи а он није улазио у дневни боравак где је био отац већ је стајао на вратима. Када је отишао на спрат задржао се око пола сата а после отишао у Панчево ко другара на адресу Душана Петровића Шанета број 30. Истиче да нису тачни наводи из пријаве нити да се налазио у породичној кући око 22,00 часова јер је око 13,00 часова отишао такси возилом беле боје за Младеновац а одатле аутобусом за Београд одакле после таксијем за Панчево. Чињеницу да га тражи полиција је сазнао од друга па је позвао ПС Смедеревска Паланка и питао за то и због чега. Полицајци су га пронашли у Панчеву на улици. Од 18.02.2025. се налазио све време у Панчеву. Поводом предоченог ножа са фотографија наводи да не може да га се сети нити да ли је коришћен у кући. Поводом изјаве на папиру која је сликама текст му је непознат и он га сигурно није писао. Додао је да је са оцем био у добрим односима од изласка из затвора до одласка у Панчево, да није било конфликта, физичког обрачуна нити претњи. Добрвио је и у дворишту орезивао воћке и слично никаква контакт ни са ванбрачним супругом оца није имао.

Општењени Радић Зоран наводи да не може да се сетим када је и шта било. Углавном наводи да овај његов син који је био син, више није, да је дуго био насилан и према њему и према породици. Истиче да је тражио његово лечење од алкохола а не да буде у затвору и да кад год изађе из затвора, изађе још гори. Кобног дана држао је њега, Анку и Милицу два и по сата као, таоце, боо га ножем. Додаје да би га да је тада имао било шта при руци убио. Додаје да га је окривљени понижавао, терао ме да пише писма које је доставио СУП-у, азтим да руку стави тамо, онамо, више не зна ни сам за шта. Наводи да су они завршили вечеру а он је био на спрату и лупао, и сишао са спрата. Питао га је да вечера, рекао је да неће узео банану са стола, отишао до кухиње, појео банану, узео кухињски нож и створио

се на три корака до њега. Даље наводи да је тад био у ћошку и да је тада настао хаос. Истиче да су речи окривљеног биле да је то планирао да ће да убије њега, његову бившу супругу, њена два детета, бившу супругу, њеног оца-срећа па он је био умро, тако је рекао. Затим је рекао да ће убити деду али је рекао да је он већ завршио јер је непокретан у кревету па ће сам да умре. Даље описује да је окривљени говорио да то сад завршава и да га нема, да га је ударао дршком ножа по телу а он га молио да да стане, да забораве све, да ишчупа ове две жене које су биле ту. Наводи да је Анка доживела и прединфарктно стање али је и Милица примила терапију у болници. Даље наводи да је узео ћебе и бацио доле да не би крварио по соби. Истиче да шта год му је рекао у смислу Иване или сине, био је све гори и тих два и по сата је било страшно. Једино што наводи да га је спасило као и ове две жене је писмо којег се сетио. Тражио је да види то писмо. Он је рекао да је код деде у кући па му је рекао да пођу да га виде. Истиче да је пре свега тога свима одузео мобилне телефоне, невеначну супругу Анку је терао да закључа улазна врата и да му преда кључ. Даље описује да је кад је пристао да крену да виде то писмо ишао уназад до улазних врата, му да су врата су закључана, кључ је њега. Општењени наводи да му ј еокривљени дао кључ и да је ишао уназад отворио врата а окривљени је ишао иза њега са кесом у руци где су били њихови телефони и са ножем у руци. Њима двома је рекао да буду мирне и да им не чује глас. Општењени истиче да је када је изашао уназад на терасу искористио његову непажњу док је закључавао врата (где су у кући остале ове две) и знао да је спасен, у десном ћошку му је стајала секира којом цепао дрва. Општењени наводи да је зграбио секиру и кренуо према њему. Окривљени је само рекао "Знао сам " кренуо уз степенице на спрат и гађао га оном кесом са три телефона. Општењени наводи да је стајао на првом степенику и није ишао даље а овим двома је рекао да изађу и позову полицију што су и урадиле. Додао је да је после и он удаљио, отишао код Радић Драгана где су биле и ове две а окривљени је нестао после тога. Додаје да је за то време када је изашао из затвора окривљени њему рекао " Слушај, немој само да си бранио ако неког доведем, да видиш ко је и шта је, нити да гледаш ко долази". Наводи да је долазио неки дечко, био са њим на спрату у то се није уопште мешао. Пита се зашто он хоће да га убије, дал му је нешто бранио, дал је нешто спречио....Нема финансије. Додаје да га је, Анка прала и све а неколико месеци док није изашао слао му је и новац, прешао био преко свега. Моли га да се уразуми, да се стабилизује, нађе себи посао али не вреди под алкохолом је други човек. Понавља да не тражи да нико осуди Ивана нити да га веша. Сматра да му треба лечење и додаје да није агресиван само према њему већ и на улици и то све кад је у алкохолисаном стању. Није правио проблем кад му је узео мотор, ћутао је. Ето осам дана колико је издржао на слободи. Претходно тога дана није ишао на спрат код окривљеног, позвао је био куму и Анку да оду горе код њега на пиће и оне су ишле. После их је звао да вечерају а он је остао горе а оне су сишле. То је било отприлике око сат пре критичног догађаја. Милица је после поново ишла на спрат куће на Иванов позив а после тога је сишла и настао је хаос. Он, Анка и Милица су седели за истим столом док су вечерали и после вечере. Милица је отишла пре вечере горе код Ивана јер ју је звао Иван да јој нешто каже. Телефони су били на столу где су вечерали сваки телефон поред свог власника а после једно пола сата, од Иваног силаска након што је узео бањану и нож и кад је кренуо на њега, онда је тражио да се дају телефони. Пошто су на телефоне звала деца и Анку и Милицу а он није дозвољавао нико да се јави и онда је наредио да предају телефоне. Иван је наредио да Анка узме кесу и да се ставе у њу телефони, што су и урадили. Мисли да је ћебе на под бацио после узимања телефона. Наводи да је имао мале ситне повредице-секао је и био је Хитној помоћи где је одведен од стране полиције. Добио је налог да прими тетанус. То су

биле ситне повреде, нису неке које требају да се шију већ боцкао као што се балон буши. Додаје да му је стављао нож иза ува, за врат, понижавао га је. Рекао му је да ја види како робијашпи кољу. Сматра да је било велико понижење она два сата и да је молио Бога да нико не наиђе на терасу споља и добро да је остао нормалан а Анка и Милица су попадале. На крају га је молио да изађу напоље ако већ хоће да га коље да жене не гледају а он се цинички смејао. Имао је повреде по пукама, шакама. Не може тачно да определи када је то све рекао да ће све да их убије у она два и по сата када се иживљавао и жао му је што није имао камеру да то све сними. Иживљавао се као стока, као звер. Додаје да је Анки и Милици Иван рекао да ћуте. Иван није успео да закључа врата а он је искористио тренутак то радио да узме секиру која га је спасила. Окривљени да је гађао са степеница са кесом у којој су били телефони када је "укнуо" на врата након што је ухватио секиру јер је вероватно видео да се зајебао. Додаје да је док се над њим иживљавао окривљени узео његов телефон и звао некога и рекао "Ја завршавам са вама ту су моји људи, чекају ме". Истиче да се куне се да је имао код себе било шта да би га убио, и додао живота ми мога, јер зна да кад куче изађе да ће да га убије ил он њега..... Није било неких свађа и неспоразума пре него је Иван сишао, узео банану, нож нити у периоду од изласка из затвора. На питање браниоца да ли је Иван претио Анки и Милици или само њему је изјавио да њима двома није претио са убиством, само њему, већ им је само рекао да ћуте и да им не чује ни реч а после кад он заврши нека раде шта хоће. На питање браниоца да ли су Милица и Анка и даље седеле за столом све време је изјавио да су претходно сви седели за столом а после је Анка умала, стала у ћопак и кумила га и молила да то не чини, да се уразуми, он јој је наредио да седне и она је села поред стола на столицу. Раније је пријављивао Ивана за покушај убиства да не зна колико пута.

Пред ОЈТ Велика Плана на записнику Кт.110/25 од 11.04.2025. је навео да живи у ванбрачној заједници са Јовановић Анком уназад годину дана. Критичног дана у фебруару осам дана након изласка из затвора били су у кући Анка, кума његове супруге Милековић Милица и он и наводи да је догађај био у вечерњим часовима када је већ пао мрак а они су били у дневном боравку. Претходно се окривљени налазио на спрату куће. Даље наводи да је у критично време када је сишао код њих приметио да је Иван у алкохолисаном стању. Наводи да је Иван отишао до кухиње, појео банану узео кухињски нож. Напомиње да није видео да има нож код себе док му није пришао док је био за столом у ћопку иза врата. Када му је пришао говорио је да је испланирао како ће да га убије, како ће главу да му исечеи како ће да га закоље. Ове речи је изговорио гласно и претећи и истом приликом га ударао рукохватом ножа по глави и телу, рукама и ногама. За то време наводи да јеседео и није му дао да устаје. Ножем који је држао у десној руци и то сечивом га је ударао по врату а руком држао за уво, ставио му сечиво за врат и говорио опет како ће да му главу одсече за то време смејући се. Описује да је затим узео једно ћебе са кревета и наредио свима да предају телефоне и искључе те је телефоне ставио у кесу а Јовановић Анки наредио да закључа врата од куће и преда му кључ. Наводи да му је том приликом претио да ће да га убије а њима двома гласно наредио да ћуте. Наводи да су га Јовановић Анка и кума молиле да батали то што ради али их није слушао, рекао је свима да случајно не зову полицију због чега им је узео и телефоне. Након закључавања врата је наредио Јовановић Анки да му да неки папир а он да пише оно што Иван диктира. Потврђује да је написао његову изјаву, садржине се не сећа али ју је предао полицији. Додоје да се због страха не сећа шта је написао и да је обраћао пажњу да га не повреди јер је све време био агресиван. Говорио му је да је испланирао све како да га убије. Помињао је и своју бившу супругу и његову бившу супругу говорио да ће по извршеном делу њега његово друштво да сачека и

да одлази. након што је сачинио поруку наводи да га је Иван врхом ножа боцкао по левој руци, по левом рамену и по леђима а након тога тражио кључ од мотора. Говорио је да ће да их држи затворене све док их не побије мислећи на њега, бившу супругу и на његову бившу супругу и њено двоје деце.

Оштећена Јовановић Анка је навела да је дала изјаву код тужиоца и у СУП-у и стоји иза тих изјава. Истакла је да јој се после овог догађаја погоршало здравствено стање. Преживела је инфаркт и мождани удар и да се зато се није јавила раније јер је била у Нишу код лекара, а има и документацију о томе. Наводи да га је Иван позвао на пар минута и онда се после вратио доле, није рекао о чему су причали. Даље наводи да је Иван позвао њу и куму да попију пиће са њим. Одбиле су претпостављам да је то била ракија због чапа за ракију а оне пију сок и то не могу да попију а он је то онда просуо на терасу, није пио. Милица је још једном ишла посебно сама на позив Ивана да са њом поприча. До критичног догађаја долази после једно двадесет минута. Када је окривљени сипао доле они су вечерали, питали су га да једе и он је рекао да неће, узео је једну банану, кренуо ка кухињи, узео нож и кренуо ка Зорану који је седео у ћошку. Она и Милица смо биле у истој соби, са друге стране. Милица је седела све време а она је стајала. Иван је рекао да Зоран нема где, да ће га избости, да ће он до ујутру бити мртав, да ће му показати како робијашу кољу. Молила га је да то не ради, а он је одговорио да ћути и да не ради ништа, тако исто и са Милицом је било. Малтретирао је Зорана, боцкао га, терао га да напише да је он дозволио да га убије и не одговара због тог кривичног дела. Молила га је док јој се уста нису осушила а он је рекао да прекине. Даље наводи да је у једном тренутку рекао да му да свој телефон, кумин, Зоранов и да их стави у кесу, да закључа спољна врата и да му кључ. Рекао је да ће оштећеног распорити на вратима, да стави ћебе на под да не искрвари а оне ћуте да им глас није чуо. Телефони су били на столу, узимао је Зоранов телефон, говорио да су ту његови и да ће Зоран до јутра бити мртав. Он је Зорановим телефоном разговарао једно пет минута а после га је Иван вратио на сто. Додаје да је окривљени рекао да ће Зорана да реши прво, док га је малтретирао, онда ће њих да закључа па да иде да реши своју бившу супругу са двоје деце. На питање браниоца због чега су Иван и Зоран хтели да изађу из куће је изјавила да се Иван сетио неког писма које је било у кући где му деда лежи и онда је Иван рекао Зорану да иде испред њега а он ће ножем иза њега да му не побегне. Кад су дошли до врата (спољних), Иван је рекао да се откључају, Зоран је рекао да је код Ивана кључ јер му је она дала, откључали су врата и видела је да је Зоран узео секиру, Иван је побегао на спрат. Бацио је кесу са телефонима а Зоран је рекао да њих две беже из куће и зову полицију. Ишли су један за другим, Зоран више крајком да би могао врата да отвори, потегао је секиру, није пошао за Иваном на спрат горе. На питање браниоца да ли је неко том приликом пао је изјавила да није нико пао, само је бацио нож на степенице (за спрат где је кренуо) на првом степенику код Ивана на спрату, то је видела кад су излазиле непоље она и кума. Нико после тога није узимао нож и полиција га је нашла где је бачен. Ивана је видела да стоји на последњем степенику горе а после не зна јер је изашла из куће. Код Драгана су отишле прво она и кума, Драган је питао шта се догађа, рекла му је да иде да Зорану помогне. Ивана је упознала кад је изашао из затвора до тада га није знала ни ко је ни шта је, што је било можда 10-так дана пре критичног догађаја. На питање окривљеног везано за нож где га је видела а на фотографијама је другачије је изјавила да не зна ништа о томе јер је полиција била, могуће да га је она померила. На питање окривљеног да ли је претио њој лично неким убиством је изјавила да ју је држао као таоца два и по сата, лишио слободе, узео телефон, закључао врата и да је то

довољно. Након предочених фотографија потврђује да је то нож који је користио и да је сликан код Ивана на спрату.

У изјави пред ОЈТ В.Плана Кт.110/25 од 11.04.2025.године је навела да је у ванбрачној заједници са Зораном била годину и по дана, да јој је познато да је Иван био у затвору. Критичног дана код њих је дошла њена кума Миленковић Милица и све до вечерњих часова нису имали проблема. Окривљени се нормално понашао. У једном тренутку Иван је дошао са спрата, позвао Зорана код њега да разговарају и после неког времена Зоран се вратио, не зна о чему су разговарали. Наводи да је након кратког времена сишао и Иван, док су њих троје били у дневном боравку и чула је како Иван од Зорана тражи кључ од мотора а овај му говори да нема горива и да ће сипати ујутру, па се Иван вратио на спрат. Додаје да су њих троје седели за столом и вечерали, чули буку на спрату и после неког времена сишао је Иван и без икаквог разлога почео да виче на Зорана. Говорио му је да он не може да му говори шта ће да узме из куће, шта ће да ради а Зоран му говори да га не дира без разлога и Иван има свој спрат. Даље описује да је Иван након тога кренуо ка кухињском делу, узео банану и кухињски нож у руке и одмах кренуо на Зорана који је седео у углу просторије. Налетео је на њега, гласно га псовао, говорио да је мајмун, да ће му све јебати, да ће да га закоље и да ће да види како кољу робијаши. Зоран је молио Ивана да престане са тим и да попричају а Иван је говорио да немају шта да причају и да ће га заклати ове вечери па ће да зна због чега иде да робија. Обратила му се да престане то да ради због ње и куме а он им је рекао да њих две седну, да немају шта да причају и све време је витлао тим ножем па поново кренуо на Зорана уперивши нож ка њему. Ударао га је сечивом по рукама, раменима, ухватио га за уво и гласно рекао да ће прво уво да му исече а затим ће да га распори и закачи на врата јер он то може. Све време је говорио Ивану да престане али ју је и стезало у грудима јер се много потресла. Иван говорио обраћајући се свима да угасе телефоне, њој да закључа врата, да му предају телефоне, као и кључ од куће и да се нико не мрда и не помера. Наводи да је тада ставио ћебе на под, поново насрнуо на Зорана ножем и говорио да ће да га закоље ове вечери. Молила га је да то не чини а он јој је рекао да се не меша јер са тим нема ништа. Иван је говорио и о неким писмима које је хтео да покаже Зорану па му овај говори да иде испред њега а он да иде испред Зорана са тим ножем. Када су дошли до улазних врата која је претходно рекао да закључају, кључ је био код Ивана и да га је Зорану. Изашли су у ходник, прво Зоран ван куће одакле је узео једну секиру којом је појурио Ивана у одбрани и говорио му да ће да види докле ће да га малтретира. Даље наводи да је Иван бацио кесу са телефонима и отишао на спрат, што су искористиле она и кума да оду из куће и дворишта и отишле код Зорановог брата од стрица одакле су позвале полицију. Ни у једном тренутку, конкретно њој, Иван није претио али је кад је закључао кућу њој и куми рекао да се не мрдају а ако буду то учиниле рекао је “И ми смо ту”. Приметила је да је кума била уплашена и плакала а она је након овога ишла на лекарски преглед јер је била узнемирена. Потврдила је да је на фотографији број 8 нож који је окривљени користио у нападу. Навела је да је у страху за сигурност и да се осећа небезбедно од свих радњи које је Иван предузео. Од првог насртаја Ивана на Зорана исти није могао да устане. Окривљени је говорио и да ће да убије своју бившу супругу која са неким другим има децу, као и ту децу, речима “Када тебе завршим ноћас, идем код бивше супруге јер ми је она остала дужна да и њу закољем и децу из тог њеног новог брака који је затекла са садашњим супругом”. Појаснила је да је када је Зоран узео секиру и рекао да види ко ће кога да малтретира рекао њој и куми да се склоне и да је само гледала у стресу како да оду, није обраћала пажњу, само је прошла пред Зорана. Учинило јој се од стреса да је нож

био доле на степеницама. На питање браниоца са ког броја телефона је позвала полицију и да ли је то учинила у Драгановом присуству је изјавила да се не сећа са чијег телефона је позвала, зна да је било у дворишту код Драгана. Биле су кума и она и дотрчала је Драганова жена а Драгану су рекле да оде и види шта се дешава са Зораном. Кривичном гоњењу се придружила и истакла имовинскоправни захтев.

Оштећена Миленковић Милица изјави да је тог дана дошла код Анке која јој је кума и упознала тада окривљеног. Даље наводи да је дошла негде око 12.00 часова а Ивана је видела тек предвече. Наводи да је дошао доле, упознали су се и позвао је и Анку да оду код њега на спрат на кафу. Отишле су, седеле су неко време а кад су сишле Анка је поставила вечеру и звала и Ивана. Даље наводи да он није хтео, сишао је, тражио Зоранов телефон, после мотор и почела је свађа. Пришао је до стола, узео банану, отишао до кухиње и узео нож и онда је све кренуло тако што је кренуо према столу и свађу са Зораном. Појашњава да су их када су отишле на спрат код Ивана дочекале већ неке чаше и рекао је да попијемо што је у чашама. Рекле су да не пију алкохол и он је рекао да онда проспу преко терасе и оне су то учиниле. Мисли да Иван тада није ништа пио. Када је Иван дошао са спрата где су се налазили Зоран, Анка и она је изјавила да је да су били за трпезаријским столом, Зоран поред врата, она преко пута њега и Анка ту поред ње. На питање браниоца да ли је видела да је Иван наносио тим ножем повреде Зорану, на који начин, на који део тела је изјавила да она није баш све испратила али се сећа да га је убо у руку, мисли и у бутину и додаје да је више пута прилазио Зорану са ножем и стављао му га под врат. Појашњава да је Иван када је све кренуло тражио да искључе телефоне, ставе на сто а он их је ставио у кесу. Иван је тражио телефон од Зорана више пута, звао је некога али се тај није јавио, није причао. Објашњава да су изашли из куће тако што је Иван споменуо неко писмо и Зоран и Иван су пошли по то писмо које је било у другој кући а оне су остале у соби. Зоран и Иван су изашли у ходник и Зоран је само рекао да оне изађу напоље а Иван је отишао на спрат па су изашле. На питање браниоца да ли је приметила да ли је Иван пао у неком моменту је изјавила да је већ питана о томе, да оне нису виделе шта се у ходнику дешава. На питање браниоца да ли је приметила нешто у вези ножа кад је Иван отишао на спрат је изјавила да уопште није видела нож и да не зна како су изашле напоље јер има прекид филма. На питање окривљеног да ли јој је претио убиством, да ли је ударио је изјавила да није.

У изјави пред ОЈТ Велика Плана наводи да се критичног дана налазила код куме Јовановић Анке у кући где она живи са ванбрачним супругом Радић Зораном и планирала да остане код ње неколико дана. Наводи да је тада при пут видела окривљеног иако је раније долазила јер је био у затвору. Око 20.30 часова позвао је окривљени њу и Анку на спрат код њега на сок па су отишле. Окривљени се лепо понашао а видела је да пије ракију али није деловао као да је припит. За то време говорио је како ће да је ожени и да остане ту у кући а када су рекли да је то немогуће јер је удата и има децу рекао је да се шали. Након што су она и Анка сишле у приземље убрзо је позива да оде код њега горе да попричају што је одбила, а он је рекао "Па добро онда сутра нећемо више ни да се видимо". Наводи да је ово значило да више не жели да је види јер се на њу наљутио. Након тога силази у приземље у кухињу са трпезаријом где су Зоран и Анка а онда после неког времена окривљени тражи од Зорана мобилни телефон а овај му одговара да ће му га дати кад заврши разговор па се окривљени враћа на спрат и убрзо опет силази. Наводи даље да је чула када окривљени пита Зорана да му да мотор што је Зоран одбио и тада Иван креће да виче на њега и да га оптужује да му све брани у кући, затим да су Зоран и Иванова бивша супруга криви што је он био у затвору. Наводи да након тога окривљени одлази у

кухињу и да је видела када узима кухињски нож. Општећеној је предочена фотографија број 8 на којој је нож и потврдила је да је то тај нож. Даље описује да је држећи нож у руци од свих њих тражио мобилне телефоне што су и учинили, затим је наредио Анки да закључа улазна врата и да му да кључ. Видела је да одлази до Зорана који је седео за трпезаријским столом и са тим ноже који је држао испед Зорановог лица говори му да ће да га убије, затим од Анке тажи да донесе папир и оловку Зорану и онда је наредио Зорану да пише изјаву да је крив што је он био у затвору што није виђао своје дете. Наводи да му је Зоран говорио да ће све да реше и да ће он да виђа своје дете а онда је насрнуо на Зорана убо га је ножем у шаку и надлактицу и више пута замахивао овим ножем да га убоде у главу и тело али га није убадао. Чула је да Зоран говори да ће да му остави кућу да ће га пустити да у кући ради шта хоће да ће му дати мотор да се о томе мирно договоре. Наводи и да је чула како окривљени говори општећеном Зорану да је он са њим завршио и да ће вечерас свакако да га убије а након тога иде да убије своју бившу жену и њено двоје деце. Окривљени је затим узео једно ћебе и ставио на под и рекао Зорану да ће на њему да га закоље. Кад је узео нож у руке окривљени је њој и Анки наредио да седе а када би га смиривале он је овим ножем којим би усмеравао ка њима наређивао да седе и да се смире. Када му је Зоран наредио да их не дира говорио је да оне њему нису ништа и да види докле ће да га малтретира. Окривљени је затим узео кесу са телефонима и отишао на спрат што су она и Анка искористиле да изађу из куће у довриште о код Зорановог брата од стрица одакле су позвале полицију. Наводи да ни у једном трентку конкретно окривљени није њој претио али када је закључао кућу и њој и Анки рекао да не мрдају и уколико то буду чиниле рекао "и ми смо ту". Приметила је да је Анка била уплашена и плакала се за време тог дешавања. Наводи да је након овог аишла на лекарски преглед јер је била узнемирена и да је устраху за своју сигурност, осећа се небездено од свих радњи које је предузео окривљени. Од правог настраја окривљеног Зоран ни у једном тренутку није могао да устане јер је седео. Окривљени је говорио да ће да убије своју бившу супругу која има децу са неким другим и ту децу речима "када тебе завршимидем код бивше супруге јер ми је она остала дужна да и њу закољем и децу из тог њеног новог брак коју је затекла са садашњим супругом". Поводом прочитане изјави наводи да није рекла да је неко пао јер их нису уопште виделе у ходнику. На питање како зна да је бацио кесу ако није видела је изјавила да је понео кесу са собом а кад је Зоран рекао да изађу кеса је била на поду, Зоран им је дао телефоне а чула је да Иван трчи степеницама на спрат, понавља да није видела већ само чула. Кривичном гоњењу се није придружила нити истакла имовинскоправни захтев.

Сведок Радић Драган наводи да је те вечери гледао утакмицу и ишао је касно да легне. Изашао је напоље да обиђем своје домаће животиње и кад им је пришао није чуо ништа а у повратку од стоке је видео да долазе две жене Анка Јовановић и друга коју раније није познавао. Рекле су да их је Иван напао. Инстинктивно је кренуо ка кући Радић Ивана и Зорана и испред њихове куће видео Зорана који му је рекао да их је Иван напао, тако нешто, рекао му је да се помери одатле и он га је послушао. Даље наводи да је Зоран кренуо код њега у двориште и то је оно што ја зна. Убрзо је дошла и полиција након 10-так минута. Од Зоранове куће њега кућа је удаљена 50-70 метара. Зоран му се није жалио на неке повреде. Није присуствовао и не зна одакле су звали полицију.

Сведок Средојевић Пирика наводи да је Ивана упознала јер је био у затвору са њеним сином са којим је склопио пријатељство. Они су се Иваном чули скоро сваки дан, помагали га и договор је био да кад изађе из затвора да је добродошао у њихову кућу. Наводи да је Иван дошао код њих 18.02.2025.године у јутарњим часовима, то зна јер је

још увек ложила шпорет. Кад сам изашла испред ње је био један младић кога није познавала који се представио као Иван. Кад је Иван дошао дала му је спрат, пустила га да се осамостали и кад он нађе за потребно да поразговарају. За време док је боравио помагао јој је јер ја не може да диже ништа тешко, а једном приликом јој је тражио књигу Моћ подвести. Сматра да је веома тешко лицима која дођу са издржавања казне да се уклопе у реални живот. Наводи да је у почетку дуже спавао и кад га је питала због чега рекао је да је жељан топле, меке постеље. Онда је почео да одлази у спортски центар да би се на крају запослио као молер. Ту је био код ње 3-4 недеље. Живи сама у кући, да критичном приликом ћерка Катарина није била са њом у кући а син вози камион у иностранству и тада је био на путу. На питање ОЈТ-а је изјавила да мисли да је окривљени био 3-4 недеље код ње и да не уписује датуме кад неко дође код ње. На питање ОЈТ-а како зна да је то био 18. фебруар је изјавила да зна пошто је причала са ћерком јер је њој 24. фебруара био рођендан и да је то било недељу дана како је Иван дошао. У то време није знала да окривљеног тражи полиција.

Сведок Средојевић Катарина наводи да је окривљени дошао код њих у фебруару месецу пре њеног рођендана, неких недељу или две дана. То зна јер је мајка позвала и рекла да је Иван код њих. Додала је да годину дана не живи у тој кући. Зна да је паковала месо и торту за окривљеног да једе кад је био њен рођендан. Познато јој је да се запослио приватно. Тај дан кад су га одвели седели су и договарали се да дођу код ње на ручак. Окривљени није био на њеном рођендану јер је била у ресторану са мајком, супругом и његовим оцем. Окривљеног је видела вероватно за викенд пре рођендана јер обично тада одлази код мајке. Дошао је да би остао код њих да би му они помогли а упознали су се тако што је био у затвору са њеним братом. Није знала да је за њим расписана полицијска потрага.

Сведок Миладиновић Иван је навео да је као форензичар изашао на лице места по овлашћењу ОЈТ-а и позиву патроле која је изашла на лице места. Када је тамо дошао упознат је од стране патроле са ситуацијом. Речено му је да је нож на спрату а неко писмо у приземљу. Ушао је, извршио фотографисање ножа, писма и лица места и зна да су изузети нож и писмо које је предао полицијским службеницима. Нож је пронађен на зиду поред степеништа на првом спрату куће. На питање браниоца да ли је приметио да ли се на улазу од куће налази секира је изјавио да није а вршили су преглед и полицијски службеници који су му рекли да нису уочили. Сем писма у дневној соби није приметио ћебе. На питање окривљеног да ли је нађена нека капљица крви на ламинату је изјавио да нису уочене капљице крви. На питање окривљеног да ли постоји ДНК крви на ножу је изјавио да визуелним посматрањем нису уочени трагови крви на ножу.

Увидом у налаз и мишљење Комисије Специјалне затворске болнице број 513-76-04 се утврђује да је окривљени одрастао у комплетној примарној породици, да је по занимању бравар, да има сина од 11 година који живи са мајком, да се лечио у СЗБ и био у затвору око 3 године због насиља у породици које је вршио у алкохолисаном стању. Према Комисији ради се о особи просечних интелектуалних способности чију личност карактерише емоционална и афективна нестабилност, снижен праг толеранције на фрустрације и отежена контрола агресивности и импулсивности. Вишегодишње конзумирање алкохола код њега је добило клиничка обележја болести зависности. Према анализи душевног стања и понашања у време извршења дела налазио се у стању једноставне алкохолне опијености и у фази токсикоманске зависности. На основу доступних података није било могуће прецизно се изјаснити о степењу алкохолне опијености у време извршења дела али током испитивања није утврђено клиничко

присуство абнормалне реакције на алкохол па се може закључити да се радило о стању једноставне алкохолне опијености. Закључују су да су способности схватања дела и могућности да управља поступцима биле смањене али не и битно, у време извршења дела. Споредним испитивањем није утврђено присуство трајне душевне болести нити привремене душевне поремећености, заосталости у душевном развоју нити друге теже душевне поремећености. Наводе да постоји озбиљна опасност да окривљени услед болести зависности од алкохола почини слично или теже дело па предлажу да се изрекне мера безбедности обавезног лечења алкохоличара у здравственој установи. Током лечења је сарађивао и није испољавао облике опасног и угрожавајућег понашања за себе и околину па наводе да је могуће лечење и у некој од психијатријских болница у систему здравствене заштите.

Вештак Светлана Савић Пајић је на главном претресу остала при налазу и мишљењу и наводи да сматра да за осам дана није могао да развије болест зависности. Додала је да се ради о изузетно специфичној структури личности која под утицајем развијеног и временски недовољног лечења алкохолизма или било каквог проблематичног конзумирања алкохола чак и кад се не би радило о алкохолизму би могла да веома специфично и непредвидиво реагује и да се понаша као кад је под утицајем алкохола. Даље наводи да је мера лечења спровођена током 2022. у СЗБ и да није важно колико је трајала већ процена лекара како код свих болести зависности што се чини када је акутна фаза алкохолизма стављена под контролу али да то никада не значи да је он трајно излечен. Објашњава да се болест зависности као и сва друга душевна стања морају континуирано дугогодишње пратити и лечити и када истекне законска обавеза коју има у оквиру мере јер се онда у супротном симптоми скоро увек враћају а болести зависности без даље лекарске контроле активирају. Описује да има много болести зависности и различитих реаговања под утицајем алкохола. У конкретном случају закључено је да ова структура личности не би уопште реаговао тако уколико је учинио дело које му се ставља на терет да није био под утицајем алкохола. Болест зависности га је наводи да тако нешто учини а не жеља да наноси штету околини. Алкохолизам није излечен и да постоји висок степен вероватноће озбиљне опасности да уколико се не подргне лечењу учини слична или тежа дела. Сматра да се само у здравственој установи уз обавезно сагледавање и лечење које не подразумевају само узимање лекова већ и тимски рад може адекватно спровести лечење и да по отпусту уз редовне контроле на слободи испитаник се може одржавати у сасвим пристojном и прихватљивом стању и за њега и околину. У вези са било којим испитаником њихова комуникација престаје после обављеног вештачења а током вештачења имали су у виду сву медицинску документацију, отпусну листу да је лечен 2022 у СЗБ, опис здравственог стања при прегледима. Тачно када је био на спровођењу мере не може да каже али напомиње да то нема никакав значај за њихов налаз као ни трајање претходног лечења у СЗБ или било где другде. Имају податак да је само у алкохолисаном стању вршио дело. Истиче да од саме воље испитаника да трајно успостави апстиненцију и због његове специфичне структуре личности никада више не конзумира алкохол зависноће и даље његово здравствено стање и понашање. На питање окривљеног како то да је зависан када је био дуго на лечењу и како то да само према једном лицу врши насиље вештак је изјавио да то зависи од воље испитаника. Појашњава да конфликтан однос са оцем како сам испитаник наводи јесте од утицаја да код њега провоцира такво понашање али са сигурношћу у име комисије може да тврди да су његове функције као особе психички здраве у довољној мери координисане и пружајуму могућност када не буде био под утицајем алкохола да евентуалну конфликтну ситуацију разреши на неки други начин или

да евентуалну започету деликтну радњу не заврши. Додала је да управо на контроли агресивности и импулсивности токсично дејство алкохола чак и у малим дозама код окривљеног може да провоцира нежељено понашање и од њега самог и околине које он тада не може ставити под контролу. Вољна активност, импулсивност снижен праг толеранције утицајем алкохола бивају јако потенцирани и не могу се контролисати у том смислу није од утицаја колико је дуго у пеналној средини успоставио принудну апстиненцију јер она није успостављена апстиненција и не значи излечен од алкохолизма. у погледу навода окривљеног да га је по проналаску полиција алкотестирали и да није имао алкохола вештак наводи да то није од утицаја због протеча времена више од шест сати од вршења дела. Појашњава да је чак и тада утврђено да уопште нема алкохола то нема никакав утицај на налаз и мишљење. На основу психичког стања и понашања окривљеног у време извршења дела, комплетне документације и прегледа закључује да је у то време био у стању једноставне алкохоле опијености и да за то закључивање не морају имати степен алкохолисаности и да им најмање такво податка не забрањује такво закључивање. Симптоми болести могу постојати и обично и постоје и када није под утицајем алкохола јер оне постоје посебно и када су потенциране претходном употребом алкохола а највише под његовим дејством. Вештак напомиње да специфична структура личности и на претресу долази до изражаја а када се дода алкохолизам или тренутно стање било код степена алкохолисаности постоји висок степен вероватноће да и даље чини кривична дела. Додаје да је изразито манипулативно, дисимуловано и неувиђавно понашање управо базична структура личности а вештаци не тврде да пије цео живот али да постоји порећај личности који се не може лечити ни излечити ни једним леком ни мером безбедности али се терапијом може ставити под контролу као и специфичан неразвијен неизлечен алкохолизам. Према вештаку окривљени је могао и није морао да одмах конзумира алкохол пре критичног догађаја а виђено понашање на претресу доказује да за ову структуру личности није неопходно да конзумира алкохол и да се агресивно и неувиђавно понаша. Када се овоме дода алкохол то може добити веома озбиљне и несagleдиве размере у његовом непредвидивом понашању и изазвати последице које није желео. Количина алкохола уколико је умањена или у лакшем степену може потенцирати хиперактивност психичких функција а средњи и тежи степен да успори и поремети координацију психичких функција и евентуално предузимање физичких радњи током вршења дела али она није пресудна али није пресудна као степен алкохолисаности опијености да ли ће вршити дело или не. Може бити пресудна само ако је тежка интоксикација од алкохола која га може спречити да врши дело само уколико изгуби свест, падне и задесно се повреди.

Увидом у записник о увиђају Едд.821212024 од 19.02.2025. ПС Смедеревска Паланка се утврђује да је рађен у Кусатку делу села Чакали, у породичној кући Радић Зорана и Ивана и започет у 01,12 часова а по позиву полиције који је био у 23,44 часова 18.02.2025. од стране женске особе која је пријавила окривљеног да малтретира општећеног Радић Зорана. Утврђује се да постоје две куће у довршћу и да је у кухињи са трпезаријом веће куће која се налази у приземљуса леве стране од улазних врата на трпезаријском столу затечена написана изјава. На првом спрату куће у ходнику на зиду поред степеништа затечен је кухињски нож дужине 28 цм и дужине сечива 15цм. Место је фотографисано а нож изузет са лица места.

Увидом у извештај о форензичком прегледу лица места Кт.602-50 /25 ПС Смедеревска Паланка се утврђује да је увиђај рађен 19.02.2025. у раним јутарњим часовима и да је затечен кухињски нож дужине 28 цм и дужине сечива 15цм на зиду поред степеништа у

ходнику на спрату као и комад папира на коме је исписан текст у форми изјаве на трпезаријском столу у приземљу. Наведено је фотографисано.

Увидом у криминалистичко-foreнзичку документацију се утврђује да је на фотографијама 1 и 2 приказана кућа окривљеног и оштећеног, на фотографији број 3 приказ трпезаријског стола, на фотографији број 4 приказ папира на коме је хемијском оловком исписан текст, на фотографијама 5 и 6 приказ садржаја текста, на фотографијама 7 и 8 је приказан нож димензије и место где је затечен.

Увидом у наређење 3392/25-1-3 од 19.02.2025.године се утврђује да је окривљеном од стране ПС Смед.Паланка изречена хитна мера привременог удаљења из Кусатка и забрана да контактира жртву насиља и прилази јој.

Према прекршајној евиденцији осуђиван је васпитним мерама и новчаном казном због кршења закона о спречавању насиља у породици у 219-ој, 2020-ој и 2021-ој години.

Увидом у пријаву догађаја од 13.03.2022.године се утврђује да је Николић Александра из Ратара позивао полицију да пријави бившег невенчаног супруга-окривљеног да ју је позивао на мобилни и упућивао претње.

Увидом у пријаву догађаја од 11.07.2021.године да је Радић Зоран пријављивао окривљеног за упућивање претњи да ће га убити.

Увидом у пријаву догађаја од 09.04.2021.године се утврђује да је окривљени позивао полицију и тражио савет јер Радић Зоран прави буку у свом предузећу које није легално изводило радове у дворишту и нема дозволу за рад.

Увидом у пријаву догађаја од 25.02.2021.године да је лице Радић Зоран пријавило окривљеног да га психички узнемирава.

Увидом у пријаву догађаја од 27.01.2021.године се утврђује да је Радић Иван пријавио Радић Зорана да га је одгурнуо док је држао моторну тестеру и након тога му рекао да ће га избацити из куће.

Увидом у пријаву догађаја од 19.01.2021.године се утврђује да је окривљени пријављивао Радић Зорана да га узнемирава на тај начин што кидише на њега и што му је у јутарњим часовима рекао да неће дозволити да буде присутан на њиховој слави Светом Јованану.

Увидом у пријаву догађаја од 16.12.2020.године се утврђује да је полицајац пријавио да је позивао оштећени и пријавио да га малтретира окривљени и упућује претње да ће га убити.

Увидом у пријаву догађаја од 01.10.2020.године се утврђује да је оштећени пријавио да га окривљени малтретира који је у алкохолисаном стању.

Увидом у пријаву догађаја од 30.07.2019.године се утврђује да је Радић Зоран пријавио окривљеног за малтретирање, јер конзумира алкохол у већим количинама.

Увидом у извештај ПС Смед.Паланка број 214-25137/25 од 14.05.2025.године са прилогом извештајем Хитне медицинске помоћи ДЗ Смед.Паланка се утврђује да је Радић Зоран прегледан 19.02.2025.године у 01.45 часова, да је констатовано да је задобио повреде кухињским ножем а приликом прегледа утврђено да има плитку посекотину на длану леве шаке дужине 4 цм, једну на надлактици такође око 4 цм дужине а у пределу леве надлактице мањи крвни подлив неправилног облика и огреботину. Упућен је да примити тетанус.

Увидом у извештај ПС Смед.Паланка 214-43495/25 од 19.08.2025.године се утврђује везано за записник о изјашњењу окривљеног 3392/25-1-2 да је дошло до грешке приликом уноса у систем, односно да је генерисао датум сачињавања записника 19.02.2025. године који је исти као датум пријаве предметног догађаја, док је заправо наведени записник о

изјашњењу узет у просторијама ПС Смед.Паланка 13.03.2025.године када је окривени по потрази пронађен.

Из увида у пријаве догађаја се утврђује да још од 2019. или раније постоји одређени континуитет у међусобним пријавама окривљеног и општећеног а у вези са одређеним догађајима који су се одвијали наведеним приликама а тичу се њиховог свакодневног живота и рада у домаћинству и начина функционисања. Обојица су се пријављивали за узнемиравање, насиље а општећени је и пријављивао окривљеног да је у алкохолисаном стању и да му упућује претње како ће га убити. Очигледна је и нетрпељивост општећеног у односу на незадовољство са окривљеним, што заједно живе и поред тога што су раздвојени у смислу да је општећени у приземљу а окривљени на спрату куће. Постоји сукоб који не могу међусобно самостално превазићи. У том смислу, наводи одбране о изјави општећеног на главном претресу везано за окривљеног и наводе да ће неко некога да убије, суд схвата озбиљно и указују да је критичном приликом дошло до тог степена да су се општећени Радић Зоран, Јовановић Анка и Миленковић Милица осећали угрожено. Окривљеном је критичном приликом изречена мера од стране полиције а на основу Закона о спречавању насиља у породици. Удаљен је из Кусатка, односно из куће и забрањено му да прилази и комуницира са општећеним Радић Зораном а и сам се удаљио са лица места и све до лишења слободе није био доступан државним органима. Општећени Радић Зоран у својој изјави предочава како пред судом тако и пред тужилаштвом дешавања која су претходила критичном догађају, описује детаљно и реално сам критични догађај све до одласка из дворишта. Његова изјава пред судом је дата под очигледним стресом са подсећањем на раније догађаје апострофирањем на промену понашања окривљеног, кад је под дејством алкохола и на могућа будућа дешавања уколико Иван буде наставио да живи у овом домаћинству и конзумира алкохол. Наведено, према мишљењу суда не утиче на веродостојност ове изјаве у погледу дешавања критичном приликом па суд ни са те стране не може прихватити наводе одбране да је датом приликом општећени изазвао понашање окривљеног или дао прилику за исто. Вештак психијатар на претресу објашњава се управо личност окривљеног таква да се на контроли импулсивности и емоција види уитцај алкохола и да је критичном приликом овакво понашање окривљеног било могуће, Општећена Јовановић Анка, а што је неспорно и из изјаве Радић Зорана, са њим живи у ванбрачној заједници у Кусатку преко једне године. Чланом 112 став 28 КЗ наводи се да су чланови породице и ванбрачни партнери и њихова деца. Полазећи од наведених чињеница да су општећени Радић Зоран и Јовановић Анка у ванбрачној заједници, да живе заједно и да у том домаћинству живи и Радић Иван суд није прихватио став одбране да се не ради о члану породице и да у односу на њу не може бити квалификација дела из члана 194 став 2 КЗ. Општећена Јовановић Анка и пред судом и у тужилаштву такође описује дешавања критичном приликом, потврђује да није било проблема све док окривљени није поново сишао, отишао до кухиње и поред банане узео и кухињски нож са којим је јурнуо на општећеног Радић Зорана који је седео у углу и према њеној изјави није имао где да се помери. Описује и даља дешавања и потврђује да је окривљени изговарао речи како је испланирао како ће да убије Радић Зорана, како ће главу да му исече, како ће да га закоље и све време ударајући га рукохватом ножа по глави, рукама и ногама а затим га ударао сечивом ножа у пределу врата, стављао му сечиво ножа на врат и говорио да ће да му одсече главу а након тога узео једно ћебе са кревета, бадио на под испод општећеног и свима наредио да угасе мобилне телефоне и да му их предају а да она закључас спољна врата и преда му кључ и више пута убадао општећеног Зорана врхом ножа. Општећени Радић Зоран потврђује да је окривљени уперивао нож и ка Јовановић Анки и Миленковић

Милици да им није претио убиством већ им је само рекао да седе и ћуте што потврђују и Јовановић Анка и Миленковић Милица али уперивање ножа ка њима и држање као таоце два и нешто сата како то наводи Јовановић Анка свакако представља угрожавање њеног спокојства, телесног интегритета и душевног стања. Са друге стране Миленковић Милица потврђује са им је заповедао да седе и ћуте што свакако указује на то да је окривљени својим радњама међу којима и узимање мобилних телефона, закључавање куће помињање убиства која ће вршити и коришћењем ножа на телу Радић Зорана угрозио и њему сигурност. Истиче да је била уплашена и узнемирена што је трајало и након критичног догађаја. Окривљени је у односу на њу својим активним деловањем односно радњама које су биле конкретне и реалне и објективно могуће за реализацију ставио у изглед шта може њој да се деси и Јовановић Анки ако не буде слушала шта јој говори и шта од ње тражи. Претње по напада по живот и тело Радић Зорана су биле озбиљне а и удонсу на њу што потврђује наводима о уплашености и осећају личне угрожености. У вези са реалном и озбиљном дакле, објективном угроженошћу Миленковић Милице говори и Радић Зоран који је тражи да њу и Јовановић Анку пусти што није хтео. Окривљени је позивао њу и Јовановић Анку на разговор, захтевао да пију ракију, па позивао њу саму код њега и на одређену тему у вези са поменом женидбе и на одговор оштећене, одговара да се шалио и да се онда сутра неће видети. Наведено указује на психичко стање окривљеног онако како га описује комисија вештака у налазу и мишљењу и онако како то појашњава на претресу вештак Светлана Савић Пајић као дисимуловано понашање, манипулативно са сниженим прагом толеранције и импулсивношћу. У том погледу наводи одбране о не постојању умишљаја за извршење кривичног дела из члана 138 став 1 КЗ није могла бити прихваћена. Наводи оштећене Миленковић Милице да њој није претио су на питање окривљеног али је јасно је да она претње вербалне и конкретне кноже Радић Зорану као и оне његове радње упућене ка њој конкретном приликом схвата озбиљно и да не сакрива забринутост и за сопствени живот и тело. Окривљени је имао алкохол у просторији где борави и то су виделе оштећене Јовановић Анка и Миленковић Милица околност да оне нису видела да је пио алкохол пред њима и да их је терао да проспу пиће из чаша ако неће оне да пију што је сипао не значи да није конзумирао алкохол критичне вечери а што потврђује и вештачење које је утврдило да је био у стању једноставне алкохолне опијености. Окривљени је био у стању смањење урачуњливост односно умањено могао да схвати значај радњи које чини у односу на Миленковић Милицу да у забрањене и могао да управља својим поступцима али не до битног чиме је учинио кривично дело из члана 138 став 1 КЗ. Неспорно је доказано да је поступао да умишљајем и хтео извршење дела, свестан забрањености и да је претходно био под утиском јер је наишао на одређене ситуације у разговору са Миленковић Милицом које му нису пријале. Окривљени у одбрани наводи да не зна која кума ни ко је Јовановић Анка иако је очигледно са њима имао контакт и указује на психичко стање критичном приликом као и на неприхватање њих ни након критичног догађаја. Он је према њима формирао мишљење и притом је окривљени упућивао свима претње да ће да их побије усмеравајући сечиво ножа и ка њој и Миленковић Милици. Наводи одбране у вези са противречностима у изјавама оштећених нису могли бити прихваћени из разлога што се односе на одређене детаље који не утичу на утврђену узрочну везу између понашања окривљеног и насталих последица кривичних дела из чл. 194 ст.2 и 138 ст.1 КЗ. Оштећени Радић Зоран говори о својој уплашености кривичном приликом а наведено потврђују и Миленковић Милица и Јовановић Анка. Неспорно је да је окривљени својим радњама угрожавао спокојство, телесни интегритет и душевно стање оштећеног Радић Зорана и Јовановић Анке. Оштећена Јовановић Анка

пред судом наводи да није њој директно претио али истиче да је била преплашена за Зорана и за себе јер је нож уперивао и према њој и држао је како таоца. Сви општењени у својим изјавама потврђују узнемирености а то потврђује и сведок Радић Драган код чије куће су отишли општењени и одакле је позвана полиција. Односи у породици су нарушени, јасан је начин комуникације окривљеног и општењеног, живот и речи које користе из изведених доказа и изјаве Радић Драгана па није било нужно ни испитивање компшије Драгослава Весића као сведока. На лицу места од стране полиције пронађен је нож који је фотографисан и изузет са лица места. Општењени потврђују да је то тај нож који је окривљени користио. Сведок Миладиновић Иван потврђује да је као форензичар фотографисао нож на месту где је затечен као и писану поруку на столу у дневном боравку те то изузео са лица места. Непостојање видљивих трагова крви на ножу потврђује форензичар као и то да није узет брис са ножа. Имајући у виду неспорност форензичког извештаја, фотографија са лица места и сагласност општењених да је то нож који је окривљени користио и који је изузет са лица места суд није нашао нужним да се врше ДНК вештачења ножа и проналажење евентуалних трагова крви. Када се има у виду наведено одбијени су предлози окривљеног везани за извођење ових доказа. Изјаве општењених у погледу места где је окривљени одбацио нож нису од утицаја на утврђено чињенично стање да је исти користио и да је исти пронађен од стране полиције у ходнику на зиданом гелендеру на спрату који користи окривљени. Сами општењени наводе да је окривљени, након што је Радић Зоран изашавши напоље дохватио секиру, отишао на спрат куће. Општењене Јовановић Анка и Миленковић Милица потврђују пред судом да нису тачно виделе где је окривљени оставио нож јер су биле у другој просторији када је Радић Зоран откључао кућу али да су чуле одлазак окривљеног на спрат. Наведено указује да је место проналажења ножа тамо где га је окривљени оставио. Посебно што се Радић Зоран удаљио из домаћинства и отишао до Радић Драгана. Свакако, неспорна је чињеница на основу сагласних доказа да је коришћен нож изузет са лица места и да у датим околностима сећање где је нож остављен и обраћање пажње општењених Јовановић Анке и Миленковић Милице на то где је нож у тренутку када су излазиле користећи прилику што је општењени Радић Зоран узео секиру да побегну из куће. Када се има у виду наведено, суд не прихвата наводе одбране о контрадикторности ових изјава, већ налази да су исте веродостојне, јасне и поуздане. Општењене Јовановић Анка и Миленковић Милица у својим изјавама јасно указују да им је жао и да су се уплашиле због дешавања критичном приликом. Миленковић Милица наводи да њој није претио. Наведено само указује да немају никакав интерес да окривљеног неосновано терете. Из извештаја полиције од 19.08.2025.године неспорно је да окривљени није пронађен 19.02.2025. када је требало да се узима изјава везано за насиље у породици. Окривљени у одбрани наводи да је критичног дана отишао за Младеновац а одатле за Панчево и да се неосновано терети за извршење кривичних дела. Окривљени приликом вршења увиђаја од стране полиције није затечен на лицу места. На столу у трпезарији остало је писмо за које сви општењени потврђују да је он терао Радић Зорана да га пише а јасно описују сва дешавања пре и за време критичног догађаја. Сведок Средојевић Пирика наводи да је окривљени 18.02.2025.године у јутарњим часовима дошао код ње. Наведено мисли јер је а ћерком Средојевић Катарином недељу дана након његовог доласка пошто јој је 24.02. рођендан. Очигледно је да сведок својом изјавом покушава да помогне окривљеном у којем је због дружења са сином видела могућност да може да му се помогне и у том смислу описује да се за време боравка код ње коректно понашао, тражио да чита књигу и запослио. Неспорно је из форензичког извештаја и записника о увиђају да је окривљени у време извршења

кривичног дела био у Кусатку у својој кући, односно јер је затечено стање указивало на дешавања које су непосредно претходила пријави, да према извештају полиције иста није била у могућности да узме изјаву из Закона о спречавању насиља у породици у јутарњим часовима 19.02.2025.године и да је општењени Радић Зоран прегледан у 01.45 часова дана 19.02.2025.године у Хитној помоћи ДЗ Смедеревска Паланка. Самим тим јасно је да је окривљени након извршења дела отишао, за полицију и чланове домаћинства, у непознатом правцу а према његовим тврдњама у Панчево где се сместио код Средојевић Пирике. Неспорно је и то да је од Кусатка до Панчева могао стићи до Средојевић Пирике онако како то она тврди у јутарњим часовима. Средојевић Катарина потврђује да је окривљени боравио код њене мајке одређено време и да је отприлике недељу или две дана пре њеног рођендана дошао. Сам окривљени не спори да је критичног дана имао контакт са Радић Зораном и да је отишао за Панчево те да критичне вечери није био у домаћинству. Наведена одбрана указује да окривљени жели да избегне одговорност и да је 18.02.2025. био у Кусатку а након критичног догађаја отишао и 19.02.2025. могуће дошао до Средојевић Пирике. Имајући у виду извештај Хитне медицинске помоћи јасно је да је општењени Радић Зоран имао плитке посекотине и хематом на надлактици леве руке. Општењени Радић Зоран описује да се радило о “боцкању” и не дубоким ранама које би захтевале веће лечење. Наведене повреде указују на употребу општрог предмета, односно ножа и суд није нашао нужним било какво вештачење ових повреда јер нису ни значајне за квалификацију дела. Неспорна је употреба ножа као средства подобног да тело тешко телесно повреди. Непостојање трагова крви на ламинату није од утицаја на утврђену квалификацију дела али потврђује изјаву општењеног Радић Зорана о начину на који је окривљени користио овај нож. Његова изјава је у овом делу сагласна и са изјавама општењених Миленковић Милице и Јовановић Анке. Окривљени је у време извршења кривичног дела био у стању једноставне алкохолне опијености могао је да схвати значај радњи и вољно управља својим поступцима али умањено не до битног. Околност да ли је окривљени имао или не алкохола приликом хапшења није од утицаја на утврђено стање алкохолисаности критичном приликом. Такође, немање алкохола приликом хапшења није показатељ да алкохол не конзумира и да нема развијену зависност од истог. Управо представник комисије вештака на претресу објашњава стање личности окривљеног као специфична структура личности која под утицајем развијеног и временски недовољног лечења алкохолизма или било каквог проблематичног конзумирања алкохола чак и кад се не би радило о алкохолизму би могла да веома специфично и непредвидио реагује и да се понаша као кад је под утицајем алкохола. С тим у вези суд није нашао нужним вештачење алкохолисаности у време хапшења како је окривљени предложио. Утврђено психичко стање и степен алкохолисаности са такође у вези са предузетим радњама наша указује и општењени радић Зоран који каже да је окривљени друга личност када не конзумира алкохол. Он је био свестан забрањености радњи и исте хтео па је предузео радње физичког насиља и претње напада на живот и тело општењених Радић Зорана и Јовановић Анке који су чланови породице и тиме проузроковао последице два кривична дела из члана 194 став 2 КЗ користећи притом нож као средство подобно да тело тешко повреди или здравље тешко наруши. Околност да секира од стране полиције није нађена није од утицаја на утврђено чињенично стање. Општењени Радић Зоран неспори да се исте машио у самоодбрани док је излазио напоље по налогу окривљеног који му је претходно тражио кључ од мотора и писмо и то потврђују и општењене Јовановић Анка и Миленковић Милица. Полазећи од изведених доакза суд је одбио предлоге одбране у погледу извођења одређени доказа. Наведено је свакако имало ефекта јер је окривљени након тога отишао на

спрат а оне су искористиле прилику и изашле из куће. Општењени не спори и да је окривљеном када се машио секире рекао "Сад ћу да ти јебем мајку." Општењени није дао повода ранијим радњама окривљеног а коришћење секире као самоодбрана је било у тренутку код је напад трајао и био потенцијало угрожен телесни интегритет. Општењена Јовановић Анка говори о свом душевном стању тада и након критичног дана а неспорно је и стање Радић Зорана критичног дана и забринутост за свој живот и општењених Јовановић Анке и Миленковћ Милице. У вези са радњама које је Радић Зоран предузимао око тога говоре и ове две општењене и он сам и суд нема разлога да овим изјавама не поколни пуну веру. Сведок Марковић Ђорђе није пронађен на наведеној адреси а о околностима времена боравка окривљеног у Панчеву и доласка изјашњавале су се Средојевић Пирика и Средојевић Катарина па је суд из тих разлога и разлога економичности одбио предлог за његовим испитивањем.

За кривично дело насиље у породици из члана 194 став 2 КЗ запрењена је казна затвора у трајању од шест месеци до пет година а за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 1 КЗ новчана казна или казна затвора до једне године.

Приликом одређивања кривичне санкције суд је као олакшавајуће околности ценио од личних и породичних прилика године живота, време протекло од учињеног кривичног дела, да је отац једног детета а од отежавајућих околности ценио је осуђиваност за исто и друга кривична дела као и прекрашајну из области Закона о спречавању насиља у породици.

Окривљени је осуђен на казну затвора у трајању од 3-три године и 9-девет месеци у коју ће му се урачунати време проведено у притвору по решењу Основног суда у Великој Плани Кпп.12/25 од 15.03.2025., од 13.03.2025. од 19,20 часова када је лишен слободе, који је продужен решењем Основног суда у Великој Плани Кв.86/25 од 11.04.2025., Основног суда у Великој Плани Кв.111/25 од 09.05.2025., Основног суда у Великој Плани Кв.144/25 од 06.06.2025., Основног суда у Великој Плани Кв.165/25 од 04.07.2025., Основног суда у Великој Плани Кв.194/25 од 01.08.2025., Основног суда у Великој Плани Кв.221/25 од 29.08.2025., до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција по правноснажности пресуде. Казна затвора која је одмерена одговара степену кривиче окривљеног, тежини повреде заштитних објеката и остварује довољан утицај на окривљеног да више не чини кривична дела. Такође, јача морал и обавезу поштовања закона а има и довољну улогу у генералној превинцији чиме се остварује пуна сврха кажњавања предвиђена чланом 42 КЗ.

На основу члана 84 КЗ окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара. Мера ће се извршавати у одговарајућем Заводу за извршење казне затвора и трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора. Време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора. Полазећи од утврђене болести зависности од алкохола, да то стање утиче на његоов понашање и функционисање у социјалном окружењу нарочито према најближима као и од тога да је склон импулсивном реаговању, нетолеранцији уз очигледан проблем да ни после претходног издржавања казне и кратког лечења од алкохола није успео да одржи континуитет у понашању и навикама које су задовољавајуће и неугрожавајуће за друге суд је меру изрекао. Овом мером у затвореним условима уклониће се зависност од алкохола која заједно са структуром личности како је описана од стране комисије вештака и вештака Светлане Савић Пајић може довести до чињења истог или тежег дела.

На основу чана 89а КЗ окривљеном је изречена мера безбедности забране приближавања и комуникације са општењенима Радић Зораном, Јовановић Анком и

Миленковић Милицом приближавање оштећенима на удаљености мањом од 20 метара и забрана приступа месту становања и рада оштећених као и даље узнемиравање оштећених и комуникација са њима у периоду од две године од правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Мера се на основу закона може укинути пре истека времена за који је одређена ако престану разлози због којих је одређена. Неспоран је однос одбојности и нетрпељивост према оштећенима нарочито Радић Зорану а када се има у виду и психичко стање окривљеног према налазу и мишљењу комисије вештака, да може поновити дело или учинити теже, суд налази да је оправдано изрицање ове мере посебно што је окривљени упућен на исто место боравка и на сусрете са оштећенима а није успео да својим понашањем не доводи у питање њихову сигурност и безбедност. Остављено време од две године за трајање мере када се има у виду да ће почети тек након издржане казне и лечења суд налази довољним да окривљеног одвоји од окружења оштећених и да сам започне кретање у окружењу које му прија и које код њега не изазива недозвољене реакције или чињење кривичних дела.

На основу члана 87 КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то једног ножа који је коришћен као средство за извршење кривичног дела.

Оштећени су за остваривање имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак, на основу члана 258 ЗКП. Изведеним доказима суд није био у могућности да о захтеву оштећених на главном претресу одлучи потпуно ни делимично.

Окривљени је на основу члана 264 ЗКП обавезан да надокнади трошкове поступка пред судом и ОЈТ о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем.

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ дана 25.09.2025.године.

Поука:

Против ове пресуде је дозвољена
жалба у року од 8 дана од дана пријема
Вишем суду у Смедереву, преко овог суда.

